

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 9. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht Düsseldorf – Nemčija) – Rita van Caster, Patrick van Caster/Finanzamt Essen-Süd

(Zadeva C-326/12) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Prosti pretok kapitala — Člen 63 PDEU — Obdavčitev dohodkov iz investicijskih skladov — Obveznost investicijskega sklada, da sporoči in objavi nekatere informacije — Pavšalno obdavčenje dohodkov iz investicijskih skladov, ki ne spoštujejo obveznosti poročanja in objave)

(2014/C 439/03)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Finanzgericht Düsseldorf

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Rita van Caster, Patrick van Caster

Tožena stranka: Finanzamt Essen-Süd

Izrek

Člen 63 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki določa, da se, če investicijski sklad nerezident ne izpolni obveznosti poročanja in objave nekaterih podatkov, ki sta določeni v tej zakonodaji in se enako uporabljata za sklade rezidente in nerezidente, dohodki davčnega zavezanca iz navedenega investicijskega sklada obdavčijo pavšalno, ker navedena zakonodaja davčnemu zavezancu ne omogoča, da predloži dokaze ali informacije, ki dokazujejo dejansko višino teh dohodkov.

⁽¹⁾ UL C 303, 6.10.2012.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 23. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākās tiesas Senāts – Latvija) – AS „Olainfarm“/Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

(Zadeva C-104/13) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Približevanje zakonodaj — Industrijska politika — Direktiva 2001/83/ES — Zdravila za ljudi — Člen 6 — Dovoljenje za promet — Člen 8(3)(i) — Obveznost priložiti k vlogi za pridobitev dovoljenja rezultate farmacevtskih, predkliničnih in kliničnih preizkusov — Odstopanja glede predkliničnih in kliničnih preizkusov — Člen 10 — Generična zdravila — Pojem „referenčno zdravilo“ — Subjektivna pravica imetnika dovoljenja za promet z referenčnim zdravilom do izpodbijanja dovoljenja za promet z generičnim zdravilom istega referenčnega zdravila — Člen 10a — Zdravila, ki temeljijo na zdravilnih učinkovinah z vsaj desetletno dobro uveljavljeno medicinsko uporabo v Evropski uniji — Možnost uporabe zdravila, za katero je bilo dovoljenje izdano ob upoštevanju člena 10a, kot referenčnega zdravila za pridobitev dovoljenja za promet z generičnim zdravilom)

(2014/C 439/04)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitevno sodišče

Augstākās tiesas Senāts

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: AS „Olainfarm“

Toženi stranki: Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

Ob udeležbi: Grindeks AS

Izrek

1. Pojem „referenčno zdravilo“ v smislu člena 10(2)(a) Direktive 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1394/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007, je treba razlagati tako, da zajema zdravilo, za katero je bilo dovoljenje za promet izdano na podlagi člena 10a te direktive.
2. Člen 10 Direktive 2001/83, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1394/2007, v povezavi s členom 47 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije je treba razlagati tako, da ima imetnik dovoljenja za promet z zdravilom, ki se uporablja kot referenčno zdravilo v okviru vloge za dovoljenje za promet z generičnim zdravilom drugega proizvajalca, vložene na podlagi tega člena 10, pravico do pravnega sredstva zoper odločbo pristojnega organa, ki je izdal dovoljenje za promet s tem zadnjenavedenim zdravilom, če je njegov namen uveljavljanje sodnega varstva pravice, ki mu jo daje ta člen 10. Taka pravica do pravnega sredstva med drugim obstaja, če navedeni imetnik ugovarja temu, da se njegovo zdravilo uporabi za pridobitev – na podlagi tega člena 10 – dovoljenja za promet z zdravilom, v zvezi s katerim se njegovo zdravilo ne more šteti za referenčno zdravilo v smislu istega člena 10(2)(a).

⁽¹⁾ UL C 123, 27.4.2013.

**Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 9. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Teleklagenævnet – Danska) – TDC A/S/Erhvervsstyrelsen**

(Zadeva C-222/13) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Omrežja in storitve elektronskih komunikacij — Direktiva 2002/22/ES —
Člen 32 — Dodatne obvezne storitve — Mehanizem nadomestila stroškov, povezanih z zagotavljanjem teh
storitev — Pojem „sodišče“ v smislu člena 267 PDEU — Nepristojnost Sodišča)

(2014/C 439/05)

Jezik postopka: danščina

Predložitevno sodišče

Teleklagenævnet

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: TDC A/S

Tožena stranka: Erhvervsstyrelsen

Izrek

Sodišče Evropske unije ni pristojno za odločanje o vprašanjih, ki jih je z odločbo z dne 22. aprila 2013 predložila Teleklagenævnet (Danska).

⁽¹⁾ UL C 207, 20.7.2013.